పందిరిమంచము

శ్రీమతి కామరాజు మైత్రేయిగారు

నేను ఒకగొప్ప జమీన్దారును. పేరు గోపాలరావు; వయస్సు ముప్పదేండ్లు; మా తండ్రి నా చిన్నప్పుడే పోయినాడు. ఏదో చదివాను కాని, చదువంటలేదు. కాని చాలడబ్బుంది. నాకు దేశాటనమంటే చాలసరదా. అంచేత దేశయాత్రకి బయలుదేరా.

చాలదేశాలు తిరిగి చాల వినోదాలు చూచి యొకవూరు చేరుకున్నా. ఆవూరిలో బండివొకటి కట్టించుకుని వూరు చూడ్డానికి బయలుదేరా. ఒకదానివెంబడి యొకటిగా యావూరిలోని వింతలు, వినోదాలు, చూచి చీకటిపడుతున్నప్పుడు, బండియెక్కి వెడుతూ బండివాడిని యిలాఅడిగినాను.

"సాహెబు, యీవూరిలో యింకా చూడవలసినచోట్లు యేమైనా వున్నాయా?

"అయ్యా ఎక్కువవియేమిలేవు; కాని జూదములచావిడి మాత్రము యొకటివుంది. అయినా మీబోంట్లు వెళ్లేచోటుకాదు."

"ఫరవాలేదు. బండితోలు అక్కడికి. నేనసలు వూరు చూద్దామనే వచ్చాను."

బండివాడు యెంతదూరమో చెప్పి చూచాడు కాని నేను వినలేదు. వాడిచేత బండి యక్కడికి తోలించాను. బండిదిగి వాడికి అద్దెయిచ్చి పంపేశాను.

౨

అదియొకపెద్ద మూడంతస్థులమేడ: చూడటానికి చాల దర్జాగావుంది. విద్యుద్దీపములతో కళకళలాడుతున్నది. వాకిటి బంట్రోతు నిలుచునివున్నాడు. వచ్చేవాళ్ళకి లోపలికి దోవ చూపుతున్నాడు. ఈభవన మసలు జూదముల చావిడిగనే కనుపించలేదు: పెద్దక్లబ్బులాగ వుంది.

ఆబంట్రోతు దారిచూపితే లోపలికి వెళ్లాను. పెద్దహాలు; దానిలో చాల బల్లలు, చుట్టూ కుర్చీలు వేసివున్నాయి పైన పంకాలాడుతున్నయి. ఒకటేబిల్‌వద్ద నలుగురు పెద్దమనుష్యులు తదేకదృష్టితో డబ్బుపెట్టి చీట్లు ఆడుతున్నారు. వాళ్ల మధ్య సగము కాళీయయిన విస్కీసీసా, రెండుగ్లాసులు పెట్టివున్నాయి. ఇంకొక టేబిలుదగ్గర వొకడు కొంచెము మధ్య వయస్కుడు, సిగరెట్టు పొగవిడుస్తూ పేపరు చదువుతూ, మధ్యమధ్య యాలోచిస్తూ కూర్చొనివున్నాడు. తక్కిన బల్లలవద్దకూడ జనులుకూర్చొని వారివారి పనులలో మునిగి యున్నారు.

నేను లోపలికివెళ్లి యొక కుర్చీలోకూలబడ్డాను. నాకంతా తమషాగావుంది. వారి యాట ముగిసింది. అందులోయొకడు తక్కిన వా ళ్ళెంతబ్రతిమాలుతున్నా వినిపించుకోకుండా యాటలోకి రానని వెళ్లిపోయినాడు. తక్కినముగ్గురు నన్ను చూచారు. ఆటకు రమ్మని పిలిచారు. మొదట రానన్నాను. ఆటతెలియదన్నాను. ఎట్లాగైతేనేం చివరకి వాళ్ల బలవంతంవల్ల వొప్పుకోవలసివచ్చింది.

ఆటమొదలు పెట్టి యాడినాము. నేను వోడిపోయినాను. నాకు పట్టుదల యెక్కు

వైంది. తిరిగి యాట సాగించాము. నేను పట్టుదలతో ఆడి యాటగెలిచాను. ఆట పైన యాటజరుగుతున్నాది. ప్రతి యాటలో గెలుపు నాదే! రూపాయలు గలగలమనివచ్చి పడుతున్నాయి! తక్కిన ముగ్గురు నావైపు చురచుర చూస్తున్నారు. కాని యాట మాత్రము జరుగుతున్నాది. అందరు నిశ్శబ్దముగా, నిశ్చలంగా యాటసాగిస్తూ, మధ్య మధ్య హుషారు కోసము విస్కీసేవిస్తూ యాడుతున్నాము.

3

చాల రాత్రియయింది యాట ముగిసేటందుకు. నావద్ద దాదాపు వెయ్యిరూపాయిలుచేరాయి!! తక్కిన ముగ్గురు మొదట యాటనుంచి వెళ్లిపోయినవాడు నలుగురు నావేపు చురచుర చూచివెళ్లారు. నేనూ లేచి డబ్బుతీసుకుని బసకు వెడదామని లేచాను. తక్కిన వారందరు యెప్పుడులేచి వెళ్లేరో మేము గమనించనేలేదు.

ఇంతవరకూ మౌనముగా కూర్చున్న వాడు నావద్దకువచ్చాడు.

“అయ్యా యెక్కడికి బయలుదేరారు?”

“నాబసకు”

“ఇక్కడకు యెంతదూరము?”

“కొంచెము దూరమే అయినా యింత రాత్రివేళ వెళ్లడానికి భయంవేస్తోంది.”

“మీరిప్పుడు యెంతమాత్రము వెళ్లవద్దు.”

“ఎంచేత”

ఇప్పుడు మీతోయాడినవారు చాల దుర్మార్గులు. వారు మిమ్ములను దారిలోకొట్టి డబ్బుతీసికెడతారు.”

“అయితే నన్నిప్పు డేమిచేయుమంటారు? నాకు మాత్రము చాల కంగారుగావుంది.”

“ఈక్లబ్బుపై మేడ హోటలు. ఆపై యంతస్థున వసతిగదులున్నాయి. మీరుకావలిస్తే యీరోజుకుమాత్రము పైనపడుకోండికాని బయటికిమాత్రము వెళ్లవద్దు.”

నాకుభయమెక్కువైంది! వచ్చింది క్రొత్త చోటు. చేతిలో డబ్బుంది. పైన వీడు లేనిపోని భయంపెట్టాడు. “సరే! గదులు హోటలు చూపించు” అన్నాను.

వాడితోకూడ వెళ్లాను హోటలులోకి. అది ఒక పెద్దహాలు. కుర్చీలుబల్లలుఅన్నీ యమర్చివున్నాయి. చాల రాత్రియవడమువల్ల యన్నిబల్లలు కాళీగావున్నాయి. కాని నాకు యెడలంతా దడగా భయంగా యేమితోచకుండావుంది. అంచేత యేమి సరిగా చూడలేదు. ఎట్లాగో నాస్నేహితునితో యొక బల్లవద్ద కూర్చున్నాను. నాస్నేహితుడు రొట్టె కాఫీ ఆర్డరుచేశాడు. అవిపుచ్చుకుని బిల్లు యిచ్చేసి గదిలోకి వెళ్లడానికి లేచాము.

౪

మూడవఅంతస్థుకు వెళ్లాము. మెట్లు ఎక్కడంతోనే యొక్క పెద్దవరాండా; దానిని ఆనుకొని వరుసగ అయిదారుగదులున్నాయి. అన్నీ తాళములు వేసివున్నాయి. నాస్నేహితుడు ఒకగదితాళము తీశాడు. గదిశుభ్రముగావుంది. గదిలోచుట్టు కావలసినన్ని కిటికీలువున్నయి కాని అన్ని మూసివున్నయి. నడుమ యొక పందిరిమంచము, పడక తల

గడలు అన్ని బాగున్నయి. పడక గుడ్డలన్ని తెల్లగా సుభ్రముగవున్నాయి. పందిరికూడ గట్టిగా బాగుంది. ఒకప్రక్కన గుడ్డల డ్రాయరు వాక్ టేబిల్ ప్రక్కన కుర్చీయన్నీ వసతిగ వున్నయి. నాకుమాత్రము స్నేహితుడు యెప్పుడు వదలిపెట్టునా యెప్పుడు పడుకుందునాయని వుంది. ఏదోపరధ్యానముగా వున్నప్పుడు నాస్నేహితుడు వీపుమీద తట్టాడు. వులికిపడ్డాను.

"ఇదేగది మీరు తలుపులు అతిజాగ్రత్తగవేసుకుని పడుకోండి. లేకుంటే వాళ్లు తలుపులు త్రోసుకొచ్చి మిమ్ములను హింసిస్తారు."

"ప్రక్కగదిలో ఎవ్వరువుండటము లేదా?"

"ప్రస్తుతము అన్నీ కాళీగనే వున్నాయి."

"అయితే రాత్రిగడవటము ఎట్లా?.మీరైన సాయంపడుకుంటారా?

"నేను క్రిందనే వుంటాను. కావలిస్తే పిలవండి; అయినా మీరు యలసివున్నారు. త్వరగా నిద్రపొయ్యేట్టువున్నారు. తలుపులు జాగ్రత్త; నేను వెళుతున్నా; సెలవు"

"సెలవు"

౫

నాస్నేహితుడు వెళ్లిపోయినాడు. వాడు నాకు పూర్తిగ భయముపెట్టాడు. నాకు ఆందోళన యెక్కువగవుంది. కోటుతీసిమేకుకు తగిలించాను. డబ్బుమూట టేబిలుమీద పెట్టాను. మంచముఒడ్డునకూర్చుని సిగరెట్టు వెలిగించాను. కొంచెముకాల్చి దానిని పారేసినాను. తలుపును గడియలుపెట్టి లాగి చూచాను. రాలేదు కాని నాభయముకొద్దీ కుర్చీ బల్ల రెండుతలుపులు త్రోసుకురాకుండా యడ్డముపెట్టాను. ఇంకా భయముగావుంది. కిటికీలన్ని లాగిచూచా. అన్నీ గట్టిగనేవున్నయి. గదంతా మళ్లా చూచినాను. నామంచమునకు కుడివైపు యొకరాజుబొమ్మ తగిలించివుంది.

ఇంకొకసిగరెట్టు వెలిగించా; పరధ్యానముగా కాలుస్తున్నా. పొగ, వుంగరములు, వుంగరములుగ, చూరువరకు వెడుతున్నది. చూస్తూన్నా: భయంవల్ల త్రాగిన విస్కీగాని కాఫీగాని పనిచేయలే. ఇవ్వన్నీ నిద్రాభంగము చేసినాయి.

౬

నిద్రపోవడానికి ప్రయత్నిస్తామని కుడివైపు పటమువంకచూస్తు పడుకున్నా. కొంచెము సేపటికి నిద్రవచ్చేటట్టు తేలకండ్లుపడినయి. చూస్తూవుండగనే పటముయొక్క యడుగు చట్టము బొమ్మపాదములు కనుపించలేదు. కలయేమోయనుకొని కండ్లునులుముకుని చూచాను. ఇంక కొంచెము భాగము కనుపించలేదు. నాకు నిద్రమాయమైనది!! మళ్లా భయం నన్నావేశించింది. ఆపటమువంకే చూస్తున్నా. చూస్తుండగనే పటముకొంచెము కొంచెముగ తగ్గిపోతున్నది. చివరకు బొమ్మ తలపై చట్టముకూడ కనిపించలేదు. ఇదేమిటాయని ప్రక్కకు పొర్లేసరికి ఏముంది మంచముపై పందిరినా తలదగ్గరకువుంది!! ఒక వుదుటున క్రిందకు పొర్లా. ఆవుత్తరక్షణముననే పందిరి క్రిందకువచ్చి పడకను గట్టిగ యణచివేసింది. నేను పందిరిని తాకిచూచాను. అది గట్టిగ వుక్కుతోచేసుంది. నేను నిద్రపోయి

వుంటే యీపాటికి యెక్కడవుండే వాడినో? ఆపందిరి యెంతవేగముగ క్రిందకువచ్చిందో యంతవేగముగ పైకివెళ్ళి యథాస్థానము చేరింది.

ఇప్పుడు, నాకు నాస్నేహితుని కుట్ర బోధపడింది. వాడు నన్ను నమ్మించి మోసముచేశాడు. మత్తుకాఫీ నిద్రపోవడానికి పోయించాడు. నాయదృష్టము!! అవేమి పని చేయలే. ఇప్పుడు నాకు ముందుకంటె భయం యెక్కువైంది. వాళ్ళందరు తెల్లవారేనా శవాన్ని తీసికెళ్ళడానికి వస్తారు. నేను బ్రతికి వుంటే, నన్ను తప్పక చంపుదురు. ఏమి చెయ్యడానికి తోచలేదు. అప్పుడు బండి వాడు చెప్పినమాటలు జ్ఞాపకమువచ్చాయి. వాడిమాట పాటించనందుకు బాగా శాస్తి అయిందనుకున్నా. కొంచెముసేపు బొమ్మ వలె కుర్చీలో కూలబడ్డాను. తర్వాత లేచి బయటపడడానికి, ఏదైనా మార్గము వుందేమోయని, వెతకటానికి లేచా. కిటికీలన్ని కదలించిచూచా. అన్నీ గట్టిగవేసివున్నాయి. తలుపులు తెరవగనే వాళ్ళు ప్రత్యక్షమై, బుర్ర బద్దలుచేస్తారేమోయని భయం. మళ్ళా మళ్ళా కిటికీలు ప్రయత్నించా లాభము లేక పోయింది. భయము ఎక్కువైంది. వణకు పుట్టింది. ఒళ్ళంతా ముచ్చెమటలు పోశాయి. శ్వాసయాట్టములేదు. ఉక్కగావుంది. మళ్ళా కిటికీలు ప్రయత్నించా. చివరకు, యొక కిటికీ గట్టిగా తన్నాను. వూడివచ్చింది. దైవ వశాత్తు వాటికి వూచలులేవు. క్రిందకు యెక్కడో గోడ్డువుంది. వెన్నెలమాత్రము పిండారబోసినట్లువుంది. కిటికీ తెరవగనె చలి గాలి ప్రవేశించింది. దానితోటి నాకూ ధైర్యము వచ్చినట్లుంది. కిటికీప్రక్కగ, నా యదృష్టమో యన్నట్టు లావుపాటి వానగొట్టమొకటి క్రింద రోడ్డువఱకు వుంది. కిటికీలో నుంచి యీగొట్టమువెంబడి వెళ్ళుటకు నిశ్చయించుకొన్నా. దిగవలెనని బయలుదేరా. డబ్బుమాట జ్ఞాపకము వచ్చింది. మొదలు డబ్బుపోతేపోయింది ప్రాణందక్కితే చాలనుకున్నా. మళ్ళా యింత పాటువడి వాళ్లకు దక్కనీటమా యని డబ్బు బాగా మూట కట్టి నడుముకు గట్టిగకట్టి, వానగొట్టము, పట్టుకుని, జారి రోడ్డుమీద నిలబడ్డా. నిలబడి యక్కడవుండక ఒక్క పరువున దగ్గరున్న పోలిసుస్టేషనులో పడ్డాను.

'సార్' యని పిలచాను.

'ఎవరువారు?'

'జరూరు పనివుంది, దయచేయండి.'

బయటికి వచ్చాడు, పోలీసు బంట్రోతు.

'మీ యిన్స్పెక్టరును పిలవండి'

యిన్స్పెక్టరు వచ్చాడు. సంగతంతా చెప్పాను.

'తెల్లవారనీయండి, విచారిద్దాము.'

'నాకు చాల భయముగావుందండి'

'మీరుకూడ స్టేషనులోనే పడుకోండి.'

సరేనని, యక్కడి బల్లమీద పడుకుని జరిగిన మోసాన్ని యాలోచిస్తూ కలతనిద్ర పోయినాను.

ఎట్లాగో తెల్లారింది. కాలకృత్యాలు తీర్చుకొని, కొందరు, భటులు యిన్స్పెక్టరుతో బయలుదేరాను.

౭

క్లబ్బుకు వెళ్లాము. వాకిట్లోనే కూర్చుని వున్నారు నలుగురు చోరులు. వాళ్లమొహాన్న కత్తివేటువేసినా నెత్తురుచుక్క లేనంత, పాలిపోయివుంది. బిక్కమొహాలు వేసుకుని వున్నారు. నన్ను చూడ్డంతోటే, వాళ్ళప్రాణాలు పైనే యెగిరిపోయ్యాయి. నేరస్తులను చూపాను పోలీసులకు.

నేరస్థులు యథారీతిగ నాశవముకోసము ఆగదిలోకి వెళ్ళారు. అక్కడ నాశవము కాని, నేనుకాని కనుపించలేదు. వాళ్లు భయంతో కంపించిపోతున్నారు.

వీధిలోనే పోలీసుభటులు వారికి అరదండాలువేశారు. ఇద్దరు భటులు వారిని స్టేషనుకు పిలుచుకుని వెళ్ళారు.

ఇక పోలీసుభటుడు, యిన్స్పెక్టరు, నేను లోపలికి వెళ్ళాము. మాగది తెరచేవుంది. గది శుభ్రముగావుంది. నేరము చెయ్యడానికి వీలుందా యనిపించేట్టుంది. ఇన్స్పెక్టరు సంగతంతా విన్నాడు కనుక యతనికి రహస్య భేదనము చెయ్యాలని ఆదుర్దాగవుంది. అంతా వెతికాము, చూచాము. ఏమి విపరీతంగా కనుపించలేదు. మేము వెతుకుతున్నాము ఇంతలో పోలీసు 'కనుకున్నా'నని కేకవేశాడు.

అందరము పరుగెత్తాము. రెండుగదుల మధ్య తెలిసితెలియకుండ ఒకగదివుంది. ఆ గదికి, నాగది గోడవైపున గోడమీదకు ఎవో పలకమీద మరలున్నాయి. వాటిని క్రిందకు నడిపి చూచాము. మరలు పైకి క్రిందకు నడిచేయి.

నేను, యిన్స్పెక్టరు మంచము గదిలోకి, వచ్చాము. భటుడు మరను నడిపాడు. మర నడిపితే, మంచముపందిరి క్రిందకు దిగటము పైకి నడవటము కనుపించింది. అప్పుడు వీళ్ల కుట్రంతా బోధపడింది.

ఆ పోలీసు యిన్స్పెక్టరు. 'ఓ అదా ర రహస్యము. రెండురోజులకు, గోనెలో కుక్కిన శవము కనుపించటానికి కారణము' అన్నాడు.

గుహుఁడు—రామునితో

బులుసు నరసింహశాస్త్రిగారు

శా॥ దాటింపంగలవాఁడ గంగను యథార్థం బేను శ్రీరాఘవా!
దాటింపఁదగు దీవు సంసృతిపయోధామంబు, నెందేనియున్।
పాటింబొందిన వృత్తితోట దనకున్, సర్వేశ! పణ్యంబునే
పాటింపన్, నిను వేడుచుంటిని భవాంభఃపారముల్ జూపవే॥